

ת"פ 72801/12/19 - מדינת ישראל נגד פלוני

בית משפט השלום בראשון לציון
ת"פ 72801-12-19 מדינת ישראל נ' פלוני

בפני
בעניין: כבוד השופט עמית מיכלס
מדינת ישראל

המאשימה

נגד
פלוני

הנאשם

בשם המאשימה: עו"ד עידן סטולוב

בשם הנאשם: אברהם דואני

גזר דין

רקע ועובדות כתב האישום

1. הנאשם הורשע במסגרת הסדר דיוני שכלל את תיקון כתב האישום, בשתי עבירות שעניינן **תקיפה הגורמת חבלה ממש - בן זוג**, לפי סעיף 382(ג) לחוק העונשין, התשל"ז - 1977 (להלן: החוק) ובעבירת **איומים**, לפי סעיף 192 לחוק.

2. על פי עובדות האישום הראשון בכתב האישום המתוקן, היו הנאשם והמתלוננת בתקופה הרלוונטית בני זוג והתגוררו יחד בדירה בראשון לציון. ביום 1.11.2019, בשעות הלילה, חזר הנאשם לדירה כשהוא שרוי בגילופין. בין השניים התגלע ויכוח, בעקבותיו דחף הנאשם את המתלוננת והפילה לרצפה. בעוד המתלוננת שרועה על הרצפה סטר לה הנאשם בפניה והיא הדפה אותו ונפלה בשנית. כתוצאה ממעשי הנאשם ניגר דם מראשה של המתלוננת, אותו ניקה הנאשם. כן נגרמו למתלוננת נפחות בראשה והמטומות בידיה ובפניה. משאמרה המתלוננת לנאשם כי היא זקוקה לטיפול רפואי, אמר לה הנאשם "מה את רוצה שיכניסו אותי לכלא בגללך?"

על פי עובדות האישום השני בכתב האישום המתוקן, יומיים לאחר האירוע המתואר באישום הראשון, שלחה המתלוננת לאמו של הנאשם תמונות של החבלות שנגרמו לה. באותו יום חזר הנאשם הביתה, שאל את המתלוננת מדוע שלחה לאמו את התמונות, קילל אותה ודחף אותה באופן בו הוטחה בקיר ונחבלה בראשה. המתלוננת החלה לבכות והנאשם הפיל אותה לרצפה, רכן מעליה והכה אותה באגרופים ובסטירות בפניה. המתלוננת נמלטה לחדר השינה

עמוד 1

שבקומה העליונה, סגרה את הדלת והחזיקה את הידית למעלה על מנת למנוע מהנאשם להיכנס. בתגובה הרים הנאשם את הדלת מהצירים וזרק אותה ארצה. המתלוננת עלתה על המיטה וביקשה מהנאשם שיניח לה ויאפשר לה לעזוב את הדירה. בתגובה איים הנאשם בשפיכת חומצה על פניה. בהמשך, נטל הנאשם מקל מטאטא והכה באמצעותו ברגליה של המתלוננת והוסיף ואיים עליה "את לא תצאי עד שתשלמי לי את כל הכסף שלך". משפתחה המתלוננת את דלת הדירה בניסיון להימלט, משך הנאשם בשיערה, דחף אותה חזרה פנימה ואמר לה לעלות חזרה לחדר השינה. רק כאשר נרדם הנאשם, נמלטה המתלוננת מהדירה והזעיקה עזרה מעוברי אורח.

כתוצאה ממעשי הנאשם נגרמו למתלוננת חבלות בידה וברגליה.

3. בין הצדדים לא הושגו הסכמות הנוגעות לעונשו של הנאשם, אולם כחלק מההסדר הדיוני הוא הופנה לשירות המבחן לצורך עריכת תסקיר לעונש. בתסקיר שירות המבחן מיום 19.9.2021 הומלץ להשית על הנאשם "ענישה קונקרטי שתחدد עבורו את חומרת מעשיו ופגיעתו במתלוננת, לצד פיצוי כספי ומאסר על תנאי".

ראיות ותמצית טיעוני הצדדים לעונש

4. המאשימה הגישה את גיליון הרישום הפלילי של הנאשם (ת/1) ותמונות החבלות שנגרמו למתלוננת (ת/2). מטעם הנאשם הוגשו רישיון לשימוש בקנאביס (נ/1) ותלושי משכורת (נ/2). ביום הקראת גזר הדין הגיש ב"כ הנאשם מסמכים רפואיים על אודות מצבם הרפואי של הורי הנאשם (נ/3). אציין כבר עתה שלאחר עיון במסמכים אלו, ומבלי שאדרש לתוכם, לא מצאתי שיש בהם כדי לשנות את גזר הדין או להשפיע עליו בצורה משמעותית. ביטוי למצבם הרפואי של הורי הנאשם ינתן במסגרת השיקולים שאינם קשורים בביצוע העבירה.

5. מטעם הנאשם העידו שני עדי אופי.

העד הראשון, מר ג"פ, אביו של הנאשם ציין כי הנאשם הוא בנו היחיד, שעובד קשה ורוצה לבנות משפחה. לדברי האב, הנאשם "היה בקשר עם בחורה כזו... היא תמיד הייתה שיכורה אפילו בשש וחצי בבוקר.... הוא תמיד עשה בשבילה, הוא רוצה משפחה". האב הוסיף שהנאשם עוזר לו ולאשתו, שאינם אנשים צעירים.

העד השני, מר מקסים גורביץ', קבלן גילוי אש ומעסיקו של הנאשם, העיד אף הוא לטובתו. לדבריו, הוא והנאשם בקשר חברי מזה כ-20 שנים ובשנתיים האחרונות עבד אצלו הנאשם בחצי משרה. עוד הוסיף שהנאשם אדם אחראי, חבר טוב ותומך ועובד טוב. העד אף הטיל דופי בהתנהגות המתלוננת, אליה נחשף במהלך ביקור שלה ושל הנאשם אצלו בבית.

6. בטיעוני לעונש עמד ב"כ המאשימה על הערכים המוגנים בהם פגע הנאשם והטעים את חומרת העבירות בשים לב לנסיבות ביצוע. ב"כ המאשימה הדגיש כי עבירות של אלימות במשפחה זוכות להתייחסות מחמירה על ידי בתי

המשפט, בייחוד בעת האחרונה, עם עליית שכיחות התופעה. התובע ביקש ליתן בכורה לשיקולי הגמול וההרתעה ולהשית על הנאשם עונש חמור המשיב לו כגמולו, על הכאב והסבל שגרם למתלוננת.

בשים לב לנסיבות החמורות ולמדיניות הענישה המשתקפת מפסקי הדין שהגיש, ביקש התובע לקבוע מתחמי ענישה נפרדים עבור כל אחד מהאישומים, כך שלאישום הראשון ייקבע מתחם ענישה הנע בין 10 ל- 24 חודשי מאסר ולאישום השני ייקבע מתחם הנע בין 15 ל- 30 חודשי מאסר. עוד ביקש התובע שכל שיוחלט לקבוע מתחם ענישה כולל לשני האישומים, אזי עליו לנוע בין 24 ל-48 חודשי מאסר.

אשר לעונש בתוך המתחם, הפנה ב"כ המאשימה לעברו הפלילי של הנאשם, הכולל חמש הרשעות קודמות בעבירות סמים, אלימות ומין. כן הפנה התובע לתסקיר שירות המבחן, אותו הגדיר "שלילי", ולהמלצת שירות המבחן להטיל עליו "ענישה קונקרטית". עוד ציין שהעדים שהעידו מטעמו של הנאשם ניסו להשחיר את פניה של המתלוננת ולהשליך את האחריות עליה. לאור כל האמור לעיל, ביקש התובע להשית על הנאשם עונש ברף האמצעי של מתחם הענישה שהוצע, באופן שלא יפחת מ-3 שנות מאסר, זאת לצד מאסר מותנה, קנס ופיצוי למתלוננת.

7. מנגד, עתר ב"כ הנאשם להשית על הנאשם ענישה צופה פני עתיד, ולחילופין עונש מאסר לריצוי בעבודות שירות לצד קנס ופיצוי מתון למתלוננת. ב"כ הנאשם ביקש לאבחן מענייננו את פסקי הדין שהוגשו מטעם המאשימה, בציינו כי מדובר במקרים חמורים יותר, הן בהתייחס לנסיבות המעשה, הן בהתייחס לנסיבות העושה, ומכאן שאין ללמוד מהם גזרה שווה לענייננו. לענין נסיבות ביצוע העבירות, נטען כי במהלך האירועים נושא כתב האישום המתוקן גם הנאשם נפצע, וכי על אף שעניין זה עולה מדוח פעולה המצוי בתיק החקירה, לא צוינה נסיבה זו בכתב האישום.

ב"כ הנאשם הטעים את הודיית הנאשם בפתח משפטו, המעידה לשיטתו על נטילת אחריות מצדו. עוד הודגש כי מדובר בבן למשפחה נורמטיבית של אנשי עבודה, אשר מקדיש עצמו מבוקר עד ערב לעבודתו. לדברי הסנגור, אילו היה "עסקינן בנאשם בעייתי" ורצידיוויסט, הרי שבמהלך תקופה של שנתיים מאז נעברו העבירות, היה מסתבך בעבירה חדשה, אלא שמאז הסתבכותו הנאשם מתנהל באורח נורמטיבי, עובד קשה ומתפרנס, ומסייע להוריו. ב"כ הנאשם הוסיף שעברו הפלילי של הנאשם אינו מכביד ועיקר הרשעותיו ישנות, מהתקופה בה היה קטין. בנסיבות אלו ביקש "להעמיד את הדברים בפרופורציות הנכונות", לדחות את טיעוני המאשימה, המבקשת לצייר תמונה של נאשם שהוא "ראש וראשון העבריינים", ולערוך את האיזון המתאים בעניינו.

8. הנאשם ניצל את זכות המילה האחרונה והביע חרטה על מעשיו. ואולם, באותה נשימה הוסיף: "אחרי האירוע גרנו שנה וחצי ביחד. אני עבדתי, הייתי מגיע מהעבודה הייתה שיכורה בבית קופצת עלי ותוקפת אותי. הייתי מגיע לא פעם אחת חבול לעבודה. תקופה לא הייתי מגיע כי היא הייתה שורטת לי את כל הפנים עד שאמרתי מספיק. אחרי שנה וחצי הפסקתי את הקשר, היא עברה והשאירה לי חובות וזהו. אני נפגעתי לא פחות ממנה. אני מתחרט שדחפתי אותה והבאתי לה סטירה, חצי מזה זה היה הגנה עצמית. בן אדם שיכור, אני מגיע מהעבודה והוא קופץ עלייך".

מתחם העונש ההולם

9. קביעת מתחם העונש ההולם לאירוע הפלילי נעשית בהתאם לעיקרון ההלימה, היינו, קיומו של יחס הולם בין חומרת מעשה העבירה בנסיבותיו ומידת אשמתו של הנאשם, לבין סוג ומידת העונש המוטל עליו. לשם קביעת מתחם העונש ההולם, בהתאם לעיקרון ההלימה, יש להתחשב בערך החברתי שנפגע, במידת הפגיעה בו, במדיניות הענישה הנוהגת ובנסיבות הקשורות בביצוע העבירה.

10. אשר לשאלת סיווגם של מעשי הנאשם כאירוע אחד או כמספר אירועים, עמדתי היא שניתן להשקיף על המעשים כעל מסכת עבריינית אחת הכוללת מספר עבירות בעלות "קשר ענייני הדוק", בהתאם לע"פ 4910/13 ג'אבר נ' מדינת ישראל (29.10.2014), זאת בשים לב לכך שהעבירות בשני האישומים בוצעו כלפי מתלוננת אחת, על רקע זוגי, במהלך ויכוחים בין בני הזוג, ובפער של יומיים בלבד זו מזו. מסקנה זו עולה בקנה אחד עם האמור בע"פ 5643/14 עיסא נ' מדינת ישראל (23.6.2015), שם נקבע מפי השופט צ' זילברטל כי ראוי לאפשר פרשנות רחבה למונח "אירוע אחד", הן מטעמי יעילות, הן לשם הגשמת תכליתו של תיקון 113 לחוק.

יתרה מכך, כפי שצינתי לא אחת, לקביעה אם מדובר באירוע אחד כולל או במספר אירועים נפרדים, נפקות מעשית מועטה בלבד ולמעשה אין בה כדי לשנות מהתוצאה העונשית. הטעם לכך הוא שממילא כאשר מעשי הנאשם בשני האישומים או יותר מהווים אירוע עברייני אחד, עדיין יש מקום להתחשב לצורך קביעת המתחם העונשי במספר המעשים העברייניים המרכיבים את אותו "אירוע", שכן "לעיתים, העובדה שהאירוע כולל כמה מעשים יכולה לשוות לו מידה נוספת של חומרה" (עניין ג'אבר; ע"פ 2454/18 שיינברג נ' מדינת ישראל (2.12.2018), פסקה 20 לפסק דינו של השופט ע' פוגלמן).

לאור האמור, ייקבע מתחם עונשי אחד עבור כלל מעשי הנאשם.

11. במעשיו פגע הנאשם בשלמות גופה של המתלוננת ובזכותה לכבוד ולביטחון בתוך התא המשפחתי. בשנים האחרונות אלימות במשפחה הפכה לרעה חולה ההולכת ופושה בחברתנו. תופעה נלווה זו חולשת על כל שכבות האוכלוסייה, חוצה מגזרים ודתות. חומרתן המיוחדת של עבירות אלו נעוצה בתחושות הפחד וחוסר הביטחון שהן זורעות בקרב קורבנות העבירה, במקום בו הם אמורים לחוש מוגנים מכל, בביתם מבצרם. בהתחשב בחומרת התופעה ונפוצותה ההולכת וגוברת בעת האחרונה, ציוו על עצמם בתי המשפט לקחת חלק במלחמה למיגורה באמצעות הטלת ענישה קשה ומרתיעה. לעניין זה יפים דברי השופט י' אלרון, ברע"פ 1884/19 פלוני נ' מדינת ישראל (14.3.2019):

"עבירות אלימות במשפחה הן תופעה נפסדת המהווה נגע רע בחברה, ועל רשויות החוק והמשפט לעשות כל שביכולתן כדי להביא למיגור תופעה זו. כפי שכבר ציינתי במקרה אחר שבא לפניי בע"פ 5307/17 חלאג' נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (12.7.2018):

"בית משפט זה חזר ועמד לא אחת על הצורך לנקוט בענישה מחמירה ומרתיעה בגין מעשי אלימות קשים כמעשיו של המערער בפנינו, בפרט במקרים בהם האלימות מופנית נגד נשים מצד בן זוגם (ראו, למשל, ע"פ 7701/14 אל טייב נ' מדינת ישראל [פורסם בנבו] (16.5.2016)). המדובר בתופעה חמורה ורחבת היקף, המחייבת הטלת ענישה מרתיעה, אשר בנוסף יהא בה כדי לשקף את

הפגיעה הקשה שחוות נשים ממעשי אלימות המופעלים עליהם מצד בן-זוגם, בסביבה שאמורה להיות סביבתן הבטוחה והמוגנת" (שם, בפסקה 15).

12. נסיבות ביצוע העבירות בענייננו חמורות, כך במיוחד בהתייחס לאישום השני שבכתב האישום המתוקן. לאחר האלימות שחוותה המתלוננת כמתואר באישום הראשון, ולאחר שהעזה לחשוף את מה שעולל לה הנאשם בפני אמו, הגדיל הנאשם עשות ותקף אותה בשנית בצורה ברוטלית וחסרת מעצורים תוך ניצול פערי הכוחות בין השניים. הנאשם לא הורתע מבכיה של המתלוננת במהלך האירוע ומבקשותיה כי יניח לה. נהפוך הוא, במהלך האירוע הסלים הנאשם את האלימות, מדחיפה לסטירות ולאגרופים ובהמשך אף נטל לידו נשק קר - מקל של מטאטא והכה באמצעותו את המתלוננת ברגליה. כשהסתתרה המתלוננת בחדר השינה, תלש הנאשם את הדלת מצירה, פעולה הדורשת ככלל כוח רב, ללמדנו על נחישותו ועל הדחף העז שאחז בו לפגוע בה.

ואולם, לטעמי נכון יותר להשקיף על האירוע מנקודת מבטה של המתלוננת, שמעבר למכות שחטפה, שהתה בדירה משך זמן רב ללא כל יכולת להימלט ממנה במהלך האירוע האלים. רק לאחר שהנאשם נרדם הצליחה המתלוננת לחמוק מהבית באישון לילה, והזעיקה עזרה. למקרא הדברים נותר רק לדמיין את האימה שאחזה במתלוננת חסרת האונים ובמחשבות שעברו בראשה עד שהצליחה להימלט מהדירה.

ניתן לראות בעובדה שהתקיפה באירוע הראשון התבצעה בשעה שהנאשם היה שרוי בגילופין משום נסיבה נוספת לחומרה. ואולם, הנאשם אינו יכול להסתתר מאחורי אדי האלכוהול כתירוץ למעשיו, שכן הוא שב ותקף את המתלוננת בהכרה צלולה באירוע כמפורט באישום השני.

עוד יש לתת את הדעת לחבלות הרבות שנגרמו למתלוננת, כמתואר בכתב האישום ובתמונות שהוגשו (ת/1). מבלי להקל ראש בנזק שנגרם למתלוננת בפועל, הרי שהנזק יכול היה להיגרם חמור בהרבה ככל שהנאשם היה פוגע באיברים רגישים יותר בגופה של המתלוננת.

נדבך נוסף של חומרה נעוץ באיומיו של הנאשם במהלך האירוע, כאשר דרש מהמתלוננת שתשלם לו את כל כספה, אחרת לא יאפשר לה ללכת.

בהינתן כל האמור, אני סבור שהפגיעה בערכים המוגנים במקרה דנן היא בעוצמה גבוהה.

מדיניות הענישה

13. מנעד הענישה בעבירות אלימות במשפחה הוא רחב, כאשר בכל מקרה נקבע העונש בהתאם לנסיבותיו. לצד האמור, בשנים האחרונות ניכרת, כאמור, מגמת החמרה בענישה בעבירות אלו [רע"פ 6464/18 פלוני נ' מדינת ישראל (14.10.2018)]. מטעם המאשימה הוגשה פסיקה ענפה בגדרה הוטלו על נאשמים עונשי מאסר בפועל בגין מקרי תקיפת בת זוג דומים למקרה שלפניי.

מנגד, מטעם הנאשם הוגשו שלושה פסקי דין העוסקים באליומות בתוך המשפחה במסגרתם הוטלו עונשים מקלים יחסית, הנעים בין מאסר מותנה וצו מבחן לבין מאסר שירוצה בעבודות שירות.

בהתייחס לפסיקה שהגיש הסנגור אציין שבת"פ (ק"ג) 27791-08-16 מדינת ישראל נ' פלוני (9.6.2020) דובר במקרה בו לא נעשה שימוש בנשק קר ובנאשם שבעת ביצוע העבירות היה בן פחות מ-21 ונעדר עבר פלילי. כמו כן מאז בוצעו העבירות חלפו כמעט 5 שנים. בת"פ (ראשל"צ) 11953-07-10 מדינת ישראל נ' שטיינברג (17.4.2013) נדון עניינו של נאשם אשר תקף את בת זוגו במכת אגרוף יחידה בפניה וגרם לה לשבר בארובת העין והמטומה בצקתית. רמת האלימות קלה אפוא מעניינו, הגם שתוצאתה חמורה. יתרה מכך, באותו מקרה עבר הנאשם הליך טיפולי ואף שיקם את התא המשפחתי, מה שהוביל את בית המשפט לאמץ את המלצת שירות המבחן להסתפק בענישה צופה פני עתיד. ת"פ (שלום ת"א) 40578-09-17 מדינת ישראל נ' פלוני (31.3.2019) עסק בנאשם שתקף וגרם חבלות לחברה של אחותו הקטינה ובתקיפת אחותו מבלי לגרום לה לחבלות. באותו מקרה הגבילה המאשימה את עתירתה העונשית לעונש מאסר לריצוי בעבודות שירות ולכן לא ניתן ללמוד ממנו גזרה שווה לעניינו. ב"כ הנאשם הגיש שני פסקי דין נוספים שאינם עוסקים בעבירות אלימות במשפחה ומשכך לא מצאתי להידרש להם.

14. על מדיניות הענישה במקרים דומים לעניינו, ניתן כאמור ללמוד מפסקי הדין הרבים שהגישה המאשימה ואשר דומים בנסיבותיהם למקרה שלפנינו. בחלק מהמקרים מדובר באלימות חמורה פחות מהאלימות בה נקט הנאשם בעניינו, ומשכך יש לערוך את ההתאמות הנדרשות.

א. בעפ"ג (מרכז) 40581-08-20 אלולו נ' מדינת ישראל (17.11.2020) נדחה ערעורו של נאשם שהורשע בכך שבמהלך וויכוח בקניון עם בת זוגו, סטר לה, הפיל אותה ארצה, הכה אותה בכל חלקי גופה באמצעות ידי, כשהיא שרועה על הקרקע, ובהמשך אחז בראשה ומשך אותה לכיוונו. בנסיבות המקרה נקבע בערכאה הדיונית מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 18 חודשי מאסר, ועל הנאשם הוטלו 14 חודשי מאסר כעונש עיקרי, בשים לב לעברו הפלילי ולתסקיר השלילי שהעיד על סיכון גבוה במצבו. בתוך כך, נקבע כי על בית המשפט להעביר מסר ברור באמצעות ענישה מחמירה כי החברה לא תסבול מעשים מסוג זה.

ב. בעפ"ג (מרכז-לוד) 10457-05-21 רחמים נגד מדינת ישראל (7.11.2021) אושר עונש בן 42 חודשי מאסר בפועל שהוטל על נאשם בעל עבר פלילי עשיר, שהורשע בשתי עבירות של תקיפה הגורמת חבלה של ממש של בת זוגו, איומים והיזק לרכוש בזדון. על פי עובדות האישום הראשון, במשך שעות ארוכות תקף הנאשם את המתלוננת ואיים עליה. בין היתר תקף את המתלוננת באגרופים בראשה ובגבה וגרם לה לדימום, וכן באמצעות מקל מטאטא בכל חלקי גופה, עד שהמטאטא נשבר. בהמשך נרדם הנאשם לאחר ששתה לשוכרה וכשהתעורר שב ותקף את המתלוננת באמצעות המקל השבור. באישום השני תואר שהנאשם תקף בהזדמנות נוספת את המתלוננת באגרופים וגרם לה להמטומות. בערכאת הערעור אושרו מתחמי הענישה שנקבעו בערכאה הדיונית. עבור האישום הראשון - מתחם ענישה הנע בין 12 ל- 48 חודשי מאסר ועבור האישום השני - מספר חודשי מאסר בפועל ועד לשנת מאסר.

ג. בת"פ (רח') 40495-02-21 מדינת ישראל נ' אומנסקי (24.5.2021), הורשע הנאשם בעבירות אלימות ואיומים שבוצעו כלפי גרושתו ובתו הקטינה כאשר היה בגילופין. על הנאשם הושת עונש של 24 חודשי מאסר, עונש העולה על העונש לו עתרה מאשימה, בשים לב לעברו המכביד. עוד נמצא שמתחם עונשי של 12-24 חודשי מאסר לו עתרה המאשימה הוא מתחם מקל, זאת על אף שבסופו של יום הוטל עונש בגדרי מתחם זה.

ד. בת"פ (ראשל"צ) 1140-07-19 מדינת ישראל נ' פיקדו (3.11.2020) הורשע הנאשם בעבירות איומים ותקיפת בת זוג שביטויה בכך שהנאשם אחז בשערה של המתלוננת, משך אותה ובעט בה וכן איים על שכנה שביקשה ממנו לחדול ממעשיו. בנסיבות המקרה נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר לריצוי בדרך של עבודות שירות לבין 10 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם נגזרו 6 חודשי מאסר בפועל, שלאחר הפעלת מאסרים מותנים הצטברו לכדי 14 חודשים.

ה. בת"פ (רמ') 62882-02-20 מדינת ישראל נ' אבו צעלוק (5.7.2020), הורשע הנאשם בעבירה של תקיפת אשתו וגרימת חבלה. על רקע חששו של הנאשם שאשתו משוחחת עם אדם אחר בטלפון, בעט בדלת וגרם לנפילת המתלוננת. בהמשך הכה הנאשם את המתלוננת במכת אגרוף בבית החזה, בעט ברגליה והכה אותה במכת אגרוף נוספת בפניה. מעשי הנאשם גרמו למתלוננת המטומות ברגלה ובלחיה. בנסיבות המקרה נקבע מתחם ענישה הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל לבין 20 חודשי מאסר, ועל הנאשם נגזר עונש של 13 חודשי מאסר בפועל, חרף עברו הנקי.

ו. בת"פ (ראשל"צ) 56373-11-20 מדינת ישראל נ' אבולדזה (13.4.2021) הורשע הנאשם בכך שבעת שהיה תחת השפעת אלכוהול איים על בת זוגו שיפגע בה, סטר לה וחרף בקשתה שיחדל ממעשיו היכה אותה באגרוף לפניה. למתלוננת נגרמו חבלה בעין ושריטה מדממת בסנטר. בנסיבות המקרה נקבע מתחם ענישה הולם הנע בין מספר חודשי מאסר שיכול וירוצו בדרך של עבודות שירות לבין 18 חודשי מאסר בפועל. על הנאשם הוטלו 14 חודשי מאסר בפועל לצד ענישה נלווית, בין היתר בשים לב לקיומו של עבר פלילי.

ז. בת"פ (רמ') 56886-10-20 מדינת ישראל נ' אגבאריה (17.2.2021), הורשע הנאשם בעבירה של תקיפה הגורמת חבלה של ממש לאחר שעל רקע קנאה שאחזה בו, סטר לבת זוגו לשעבר והכה אותה בפנים במכות אגרוף רבות תוך שהוא מגדף אותה. האלימות הופסקה רק כאשר המתלוננת הצליחה לפתוח את נעילת דלתות הרכב בו התרחש האירוע, וחולצה ממנו על ידי חברו של הנאשם. בנסיבות המקרה נקבע מתחם ענישה הנע בין 8 ל-20 חודשי מאסר. על הנאשם הושת עונש של 18 חודשי מאסר בפועל בשים לב לעברו הפלילי, ולאחר שנמצא שהוא בעל דפוסי שימוש בסמים ובאלכוהול.

על מדיניות הענישה במקרים דומים לענייננו ניתן ללמוד גם מפסקי הדין הבאים:

א. ברע"פ 5434/17 דמוך נגד מדינת ישראל (29.11.2017) אושר עונש של 10 חודשי מאסר שנגזרו על נאשם, נעדר עבר פלילי, שהורשע לאחר שמיעת ראיות בשני אירועים של תקיפת בת זוג ואיומים. דובר היה במסכת איומים ברף חומרה גבוה ובתקיפות במדרג חומרה נמוך יחסית שכללו דחיפה ומשיכה בתנוך אוזנה של המתלוננת בתקופה בה הייתה המתלוננת בהריון מתקדם.

ב. בעפ"ג (מרכז-לוד) 22674-12-19 אבו סלימאן נ' מדינת ישראל (25.2.2020), נדחה ערעור הנאשם על עונש מאסר בן 11 חודשים שהוטל עליו לאחר שהורשע בעבירה של תקיפת זוגתו במכות אגרופ לנגד עיני ילדיהם ועוברי אורח. התקיפה הופסקה רק לאחר ששוטר הרחיק את הנאשם מהאישה. הנאשם משך את הערעור בהמלצת בית המשפט. בערכאה הדיונית נקבע מתחם עונשי הנע בין מספר חודשי מאסר בפועל ל-18 חודשי מאסר בפועל.

ג. בעפ"ג (מרכז-לוד) 24733-06-19 בדיר נ' מדינת ישראל (11.11.2019) נדחה ערעורו של נאשם שנדון ל-10 חודשי מאסר בפועל בגין הכאת אשתו בפניה ובגופה באופן שגרם לה לחבלות. בערכאה הדיונית נקבע מתחם ענישה הנע בין 12 ל-24 חודשי מאסר בפועל, ועל הנאשם הוטל עונש החורג ממנו לקולא בשל התקדמות טיפולית ולאור המלצת שירות המבחן. הערעור נמשך בהמלצת בית המשפט.

15. נוכח כל האמור, בהתחשב בערכים המוגנים שנפגעו, במידת הפגיעה בהם, בנסיבות ביצוע העבירות ובמדיניות הענישה הנוהגת, אני קובע כי מתחם הענישה ההולם נע בין 15 ל-30 חודשי מאסר בפועל.

קביעת עונשו של הנאשם - נסיבות שאינן קשורות בביצוע העבירות

16. הנאשם כבן 39 רווק ובעל 5 הרשעות קודמות בעבירות אלימות, החזקת סכין, עבירות סמים ועבירת מין, מרביתן ישנות. בגין הרשעתו האחרונה בעבירה של החזקת סם שלא לצריכה עצמית נדון הנאשם בשנת 2018 לעונש של 6 חודשי מאסר בעבודות שירות. העולם הפלילי אינו זר אפוא לנאשם, על אף שמתסקיר שירות המבחן עולה שהוא צמח במשפחה נורמטיבית וחמה, התומכת בו עד היום. עוד עולה מהתסקיר שמזה כשנה עובד הנאשם בהתקנה ואחזקה של מערכות גילוי אש, ומזה כחצי שנה מנהל מערכת זוגית עם בת זוג חדשה.

17. שירות המבחן התרשם שהנאשם משליך את האחריות למעשיו על המתלוננת, שלדבריו השתמשה באלכוהול באופן בלתי מבוקר, הייתה מובטלת ונטתה להשתמש באלימות פיזית כלפיו. הנאשם צמצם מחומרת הפגיעה במתלוננת והתקשה לראות את חלקיו התוקפניים והנזק שגרם לה. הוא אף התקשה להודות בפני שירות המבחן בעובדות כתב האישום המתוקן, תוך שגרס כי הוא אינו אדם אלים.

הנאשם שלל בעיית התמכרות לסמים או לאלכוהול או קושי בתחום זה ושלל נזקקות טיפולית. שירות המבחן התרשם כי הנאשם בעל דפוסים עבריינים, עמדות נוקשות וקושי בהתנהלות יציבה במערכת זוגית לצד קשיי וויסות בולטים. שירות המבחן ציין כי ניסיונותיו לשוחח עם המתלוננת לא צלחו אך נראה כי את הקשר הזוגי אפיינו קשיי תקשורת, תלות וקשיי נפרדות כמו גם שימוש הדדי באלכוהול ובסמים שהגביר את ההתנהגות התוקפנית.

שירות המבחן התרשם שהנאשם פיתח תלות בחומרים פסיכואקטיביים, תוך שצוין כי בבדיקת שתן מחודש אוגוסט 2021 נמצאו שרידי סם מסוג קנאביס. ואולם, מאחר שהנאשם הציג רישיון שימוש בקנאביס החל מחודש אוגוסט 2021, אינו זקוק לחובתו את תוצאת הבדיקה האחרונה. יחד עם זאת, התרשמות שירות המבחן מבעיית שימוש באלכוהול ובסמים אינה נסמכת על בדיקת השתן לבדה, אלא על הערכה כוללת של הנאשם ועל נתונים שמסר. אשוב ואזכיר שאת העבירות המתוארות באישום אחד ביצע הנאשם בשעה שהיה שתוי.

בסיכומי של דבר, התרשם שירות המבחן כי לא ניתן לשלול קיומו של סיכון להישנות עבירות דומות בעתיד והמליץ, כאמור, להשית על הנאשם ענישה קונקרטית שתחדד עבורו את חומרת מעשיו ופגיעתו במתלוננת לצד פיצוי כספי ומאסר על תנאי.

18. מתסקיר המבחן כמו גם מדברי הנאשם בדברו האחרון לפני, עולה כי הודיית הנאשם בעובדות כתב האישום המתוקן נעשתה מן הפה אל החוץ ואין בה משום נטילת אחריות אמיתית והבעת חרטה או תובנה לחומרת מעשיו, כאשר למעשה הוא לא הסס להטיל את האחריות למעשיו על המתלוננת. לעובדות אלו יש ליתן משקל בעת קביעת העונש בתוך מתחם הענישה. כן נתתי דעתי לעובדה כי הנאשם לא עבר טיפול כלשהו, והוא עודנו מהווה סיכון לסביבתו ולבת זוגו בפרט.

לצד האמור, יש לזקוף לזכות הנאשם את הודאתו, שהביאה לחיסכון בזמן שיפוטי וייתרה את הצורך בהעדת המתלוננת. כמו כן, מדובר בנאשם שזה יהיה לו מאסרו הראשון מאחורי סורג וברח (בעניין זה אעיר שככל הנראה נפלה טעות ברישום הפלילי שהוגש, וכי העונש שהוטל עליו בגין הרשעתו האחרונה כלל רכיב של מאסר בעבודות שירות, להבדיל ממאסר בפועל). מהמסמכים הרפואיים שהוגשו (נ/3) עולה שהורי הנאשם אינם בקו הבריאות, כך שהטלת עונש מאסר יכול ותשפיע עליהם באופן מסוים. עוד נתתי דעתי לחלופי הזמן מיום ביצוע העבירה. לשיקול זה נתתי משקל נמוך, שכן הנאשם לא השכיל לנצל את הזמן הרב שחלף על מנת להשתלב בהליך שיקומי. שיקולים אלו הביאו אותי לכלל מסקנה כי יש למקם את עונשו של הנאשם בחלקו המרכזי של מתחם הענישה.

19. אשר על כן, אני גוזר על הנאשם את העונשים הבאים:

א. 22 חודשי מאסר בפועל, בניכוי היום בו היה נתון במעצר (4.11.2019).

הנאשם יתייצב לריצוי עונש המאסר בפועל במתקן כליאה "הדרים", או בכל מקום עליו יורה שב"ס, ביום 17.11.2021, עד השעה 08:30 כשברשותו תעודת זהות ועותק מגזר הדין. מובהרת לנאשם האפשרות לתאם את כניסתו למאסר, כולל האפשרות למיין מוקדם, עם ענף אבחון ומיין של שב"ס, טלפונים 08-9787377, 08-9787336; פקס 08-9193314; דואר אלקטרוני MaasarN@ips.gov.il.

ב. מאסר למשך 8 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירת אלימות מסוג פשע.

ג. מאסר למשך 4 חודשים, אותו לא ירצה הנאשם אלא אם יעבור בתוך תקופה של 3 שנים מיום שחרורו ממאסר על עבירת אלימות מסוג עוון או על עבירת איומים.

ד. פיצוי למתלוננת, ע"ת 1 בכתב האישום, בסך 5,000 ₪. הפיצוי יופקד בקופת בית המשפט עד ליום 1.2.2021 ויועבר למתלוננת על ידי מזכירות בהתאם לפרטים שיימסרו על ידי המאשימה בתוך 7 ימים.

20. ניתן בזאת צו כללי למוצגים.

21. ערבויות והפקדות שניתנו במסגרת הליכי המעצר הקשורים לתיק זה ישמשו לצורך הבטחת ריצוי עונש המאסר. עם כניסת הנאשם לבית הסוהר, יושב הכסף לידי הנאשם, כפוף לכל מניעה חוקית אחרת, לרבות עיקול.

22. המזכירות תעביר העתק גזר הדין לשירות המבחן.

זכות ערעור לבית המשפט המחוזי מרכז-לוד בתוך 45 ימים מהיום.

ניתן היום, ו' כסלו תשפ"ב, 10 נובמבר 2021, בנוכחות הצדדים.